

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΣΤΑΝΤΑΣ

Κι' ἂν φεύγετε ταχεῖς
Καὶ στ' ἄλλο κόμμα πάτε,
'Ο χρόνος εἶν' ἐγγύς
Ποῦ τενεκὲ θὰ φάτε.

Γι' αὐτό, χωρὶς θυμόν,
Εὐχὴν σὰς δίνω μίαν:
'Ἐστω, πτωχοὶ, ἡμῶν
Ἡ μνήμη αἰωνία!

Ἀξενόμοι

ΕΝ Τῷ Ἀρσακείῳ

— Θὰ ἔλθῃς τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις μας;

— Νὰ σου πῶ ἀπὸ πῶς τὰς ἐξετάσεις καὶ δὲν θέλω ν' ἀκούω οὔτε πῶς ὁ Κανὴν ἐρόνευσε τὸν ἀδελφόν του, οὔτε πῶς συζητιζοῦσι τὴν κληρικὴν τὰ λήγοντα εἰς πηρὴ καὶ πηρὴ αὐτὰ ἐνδιαφέρουσι τοὺς θελοῦντας νὰ φέξωσι τὸ Ἰπουργεῖον διὰ τοὺς κατ' ἐκάστην γινόμενους φόνους καὶ τὸν κ. Χαρατζίην...

— Μὰ δὲν πρόκειται περὶ ἐξετάσεων δημοτικῆς σχολείου... πρόκειται νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ Ἀρσακείον, ὅπου θ' ἀπονεμηθῇ τὸ Ράλλειον βραβεῖον, ἢ ἀκούσης μουσικὴν, ἔξομα.

Ἐγὼ ἐν τῷ Ἀρσακείῳ, ἐσκέφθην παρευθὺς. Ἴν' μέσω τῶσων μαθητριῶν, τῶσων διδασκαλισσῶν; Ν' ἀκούω μουσικὴν, ἔξομα. Νὰ βλέπω ἐκ τοῦ πλησίον ὅ,τι μόνον φαντάζομαι διερχόμενος κατωθεν τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου μεγάρου, ἐν ᾧ κρύπτονται τόσκι νύμφαι, ἐν ᾧ φυλάσσονται, ὡς εἰς πύργον παραμυθίου, τόσκι καλλοναί!

— Θὰ ἔλθω, θὰ ἔλθω, ἀπήντησα καὶ ἐπραγματοποίησα τὴν ἀπάντησίν μου.

Οἱ εὐρεῖς ἐκ μαρμαρέου διαδρόμοι καὶ αἱ αἴθουσαι τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τούτου μεγάρου εἶνε ἐστολισμένα μετὰ πολλῆς κομψότητος. Ἡ εὐωδία τῶν ἀνθέων καὶ τῶν μυρτῶν ἀναμιγνυομένη μετὰ τῆς παρθενικῆς εὐωδίας τῶσων ἐκείνων ἀθῶων πλασματικῶν πείθει πάντα, ὅτι δὲν ἔκαμε κακῶς νὰ ἔλθῃ, ἐνῶ αἱ σημαῖαι, οἱ θυρεοὶ, αἱ εἰκόνες καὶ τὰ ἐκ σαρκεῖς ἢ ἐκ μαρμαρέου ἀγάλματα τέρπουσι τὴν ὄρασιν καὶ παρέχουσιν θέαμα ἀπολαυστικώτατον. Μόνη ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἡ ἀκοὴ μ' νει ἄνευ ἱκανοποιήσεως, διότι βασιλευεῖ τάξες καὶ ἡσυχία ἀνταξίαν τῆς σεμνότητος τοῦ ἔδαφους ἐν ᾧ εὐρισκόμεθα. Ἀλλὰ καὶ αὕτη θὰ ἱκανοποιηθῇ βραδύτερον.

Τὸ Συμβούλιον ἔχει καταλάβει τὰς ἐδρας του περίξ τραπέζης καλλιτεχνικῶς διασκευασμένης καὶ πλησίον αὐτοῦ διακρίνονται ἄνδρες τιμῶντες τὰ γραμματὰ. Ἡ Διευθύντρια, Ὑποδιευθύντρια καὶ αἱ διδασκάλισσαι ἐπαρκῶς τηροῦσαι τὴν τάξιν ὑποδέχονται τοὺς προσκεκλημένους γοητευτικώτατα.

Τὴν 9 π. μ. ἀκριβῶς ἀκούεται ὁ Βασιλικὸς Ὕμνος, μεθ' ὃν ψάλλεται ἡ δοξολογία. Κατόπιν ταύτης ἄρχονται αἱ

ἐξετάσεις τῆς μουσικῆς, ὃν τὸ προγράμμα διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Αἱ μαθήτριάς ἐπιδοκίμεσαι κρομμύς λευκά φορέματα ἐκτελοῦσιν ἐναλλάξ ἐπὶ κλειδοκωμῶν δισκολωτάτα τεμάχια τοῦ Verdi, τοῦ Mendelssohn, τοῦ Weber, τοῦ Rossini, τοῦ Schubert καὶ ἄλλων μουσουργῶν, ἅτινα ἐρχονται πρὸς ἂν μετὰ τὸ ἄλλο ὡς ἀναφυκτικὰ εἰς τὴν μεγάλην ζέσθη, κῆτις ἐπικρατεῖ καὶ ἡτις ἀναγκάζει τὸν ἐλλογιμὸν φίλον μου κ. Μυριανθούσην νὰ εἴπῃ ἐν ἀγανακτήσει:

— Καλὰ λέγω ἐγὼ, ὅτι αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνονται τὸν Ἰανουάριον...

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους τοῦ μουσικοῦ προγράμματος ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κ. Παπαδόπουλος ἐμίλησε εὐχὰς περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γυναικῆς καὶ ἀνήγαγε τὴν ἀνατεύσασαν ἐρέτος ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει, ἡτις καὶ ἔλαβε τὸ Ράλλειον βραβεῖον. Ὀνομάζεται Καλλιόπη Σαγγαῖ, εἶνε συμπαθὴς, λεπτὴ κόρη καὶ ἔχει ὡς δῶρον ἐκ τῆς φύσεως μεγίστην φιλομαθειαν καὶ κόμην ἑξανθὴν δικηκουσάν μετρί γονάτων. Μᾶς εἶπον, ὅτι ἔχει καμει ἀρίστως μελέτας καὶ ὅτι πράξει τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν καλλίτερον τοῦ κ. Μιστριώτου.

Πλὴν σίωπη, ὅτι ἄρχεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν τεμαχίων τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ προγράμματος. Οἱ ἦχοι τοῦ κλειδοκωμῶν καὶ τὰ ἔξομα πρὸς στιγμὴν συντελοῦσιν, ὥστε νὰ λησμονηθῇ τὴν μεγάλην θερμότητα, ἀλλὰ σ' ἐπαναφέρει εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ θέα τῶν κινουμένων πέλων καὶ τῶν προγραμμάτων, ἅτινα μεταβάλλονται εἰς ριπίδικα. Ἐν γένει καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐξετελέσθη κάλλιστα, ἀπεδείχθη δὲ, ὅτι πολλὰ μαθήτριάς τοῦ Ἀρσακείου δύναται νὰ διδάξωσι μουσικὴν καὶ τὰς δύο πρῖμας τοῦ ἐν Φαλήρῳ θεάτρου.

Περὶ ὄραν 12 ἡ τελετὴ εἶχε τελειώσει καὶ ἕκαστος ἐσκέπτετο τὰς προόδους τῶν μαθητριῶν καὶ... πῶς θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν οἶκόν του με τοιοῦτον καύσωνα. Ἐγὼ ἐσκέφθην καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη. Ὅτι ἔλειπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὅστις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ ἐγνώριζεν, ὅτι πρόκειται περὶ ἐξετάσεων μουσικῆς. Ἐάν τὸ ἐγνώριζεν εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ ἤρχετο, καίτοι πολλοὶ φρονῶν, ὅτι δὲν ἦλθε διότι δὲν ἠθέλησε νὰ παρευρεθῇ εἰς τελετὴν κατ' ἣν διδεται βραβεῖον.... Ράλλειον.

Τσοπαναῖος

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ

Τὸ ζαχαρένιο στόμα σου μοῦ λέει:

— Ἡ φλόγα τῆς ἀγάπης δὲν σὲ καίει
Μένεις στὰ τόσα χάρδια μου ψυχρὸς

Καὶ σ' ἀπαντῶ — Ἡ τόση ζέσθη φθάνει
θὲς κ' ἡ φωτιά αὐτὴ νὰ μὲ ξέκάνῃ;
Κακὸς γι' ἀγάπην, μάτια μόνι, κἀἰρός

Τραγουδιστής.